

Józef Augustyn SJ

MEDYTACJE JEROZOLIMSKIE

ŚWIADECTWO PIELGRZYMA

Wydawnictwo WAM
Kraków 2010

Od redakcji

Książka *Medytacje jerozolimskie. Świadectwo pielgrzyma*, Józefa Augustyna SJ, jest zbiorem modlitewnych zamyśleń poświęconych Ziemi Świętej. Do napisania książki zainspirował Autora pobyt w Izraelu i Jordanii. Refleksje mają osobisty charakter, ale nie są dziennikiem z podróży. Nie są tym bardziej przewodnikiem po Ziemi Jezusa. Są – jak wskazuje tytuł – zbiorem medytacji poświęconych Ziemi Obiecanej.

Jak wyznaje Autor, podróż do Ziemi Świętej była dla niego czasem bezpośredniego spotkania z korzeniami chrześcijaństwa, odkrycia bogactwa kultury i duchowości żydowskiej oraz pełniejszego odczytania Ewangelii i ożywienia miłości do Jezusa. Proponowane w książce rozważania mają charakter świadectwa, a w wielu miejscach przeradzają się spontanicznie w modlitwę. Ziemia Święta – podkreśla Autor – jest milczącym Słowem Boga. Ona opowiada o Bogu, który na niej stał się Człowiekiem, umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia. Ziemia Święta jest „niezmiennym” świadkiem objawienia Bożego. Ludzie jako świadkowie umierają, a ona jedna żyje, trwa przez tysiąclecia. Ona świadczy o miłości Boga do człowieka trwalej niż sam człowiek. „Niezmiennność” ziemi jako świadka jest znakiem niezmienności Słowa Bożego: *Niebo i ziemia przeminą, ale moje Słowa nie przeminą* (Mt 16, 17).

Autor, podążając pielgrzymimi szlakami, odkrywa zarówno historyczne ślady obecności i działania Boga pozostawione w Ziemi Obiecanej, tak w Starym, jak i Nowym Przymierzu, jak też współcześnie żyjących tutaj ludzi, dziedziców wielkiej, ale jakże bolesnej historii Ziemi Świętej. Autor poświęca też wiele uwagi konfliktowi

żydowsko-palestyńskiemu, w jaki uwikłana jest od dziesięcioleci Ziemia Jezusa.

Medytacje jerozolimskie mają formę zwięzłych literackich miniatur. Każda medytacja jest zamkniętą całością. Z wszystkich zaś promieniuje miłość, fascynacja i podziw dla Ziemi Świętej, ale także ból z powodu wojen, nienawiści, rywalizacji religijnej, krwi ofiar oraz nieogarnionego cierpienia, jakie od tysiącleci aż do dnia dzisiejszego przetacza się przez tę zbolełą Ziemię. Wizyta w sanktuariach, celebracje liturgiczne w świętych miejscach, zaobserwowane sceny na ulicy, wydarzenia życia codziennego, piękno architektury i krajobrazu, dostrzeżone przypadkowo szczegóły – wszystko to stanowi dla Autora okazję do refleksji, medytacji i modlitwy oraz wyrażenia życzliwości i współczucia dla ludzi.

Medytacje jerozolimskie Józefa Augustyna – to doskonała szkoła czytania Ewangelii z uważnością i miłością. I choć Autor nie zachęca bezpośrednio do pielgrzymki (zdaje sobie sprawę, iż nie wszyscy mają ku temu warunki), niemniej po lekturze książki spontanicznie budzi się pragnienie i tęsknota za Ziemią Jezusa. I – jak się zdaje – tą właśnie tęsknotą za Ziemią Obiecaną chciał się z Czytelnikami podzielić Autor.

Medytacje zostały podzielone na pięć rozdziałów: *Duchowość Ziemi Świętej, Święte Miasto Jeruzalem, Bazylika Grobu Pańskiego, Na pielgrzymim szlaku, Duchowość żydowska*. Przypisanie niektórych medytacji do danego rozdziału ma charakter nieco umowny, ponieważ treści w nich zawarte posiadają niekiedy nieco szerszy charakter.